

Kerti Levél

Rákoskert hetvenöt éves

XVIII. évfolyam 2. szám

2008. Április

A polgárról II.

Még mielőtt bármit is leszögezhetnénk, a kispolgár védelmére kell kelnem. Jómagam is törzsgyökeres, tipikus kispolgár vagyok, ilyen családból származom ennek összes előzményével és következményével együtt. Mint múlt számunkban írtam, a kispolgári realitásérzék és földhözragadtság bizonyos túlélési lehetőségeket és bizonyos értékek konzerválását is jelenti.

De nem többet. Az a fajta polgár a citoyen sőt burzsoá amelyik mint államalkotó tényező, sőt történelemformáló erő megjelenik a história színpadán, mást jelent.

A nagy, erős polgári államok Anglia, Németország, Svédország, Franciaország - évszázadok óta nagy és erős polgári osztályaikra támaszkodnak. Ezek a polgári tömegek pillérei, formálói országaiknak, birodalmaiknak. A mi társadalmi történetünk - szándékosan nem írtam az obligát „társadalmi fejlődést” - egy kis időszaktól eltekintve nem kedvezett egy erős és polgári osztály kialakulásának.

Először is Magyarország évszázadokig Habsburg-gyarmat volt, amely status csak nagyon visszafogott fejlődés tett lehetővé. Az itt élő kevésszámú városi polgárság csak a német, szász, magyar tót iparosságot, zsidó és örmény kereskedőréteget foglalta magába. Valamiféle kiteljesedés csak a kiegyezés -1867-után következett, amikor kezdtek nagyvárosaink kialakulni. Pest, Buda, Szeged, Debrecen, Nagyvárad, a felvidéki bányavárosok, Temesvár, Kolozsvár kezdte „kitermelni” a polgárság különböző típusait és rétegeit. Különösen a Bécshez viszonylag közel fekvő Pest-Buda polgári rétegei kezdtek idomulni az akkor már modern életelvekben mintát mutató osztrák polgárság eszményeihez, divatjához. Bár a jellegzetes magyar dac itt is érzékelhető volt az 1848-as forradalom utórezgéseként, - azért a Pest-Budai polgár mindenben Bécsét követte.

Nem így a szegedi, temesvári, vagy pláne a debreceni civis rétegek, az erdélyi, felvidéki bányavárosok polgárai. Ők sokkal jobban kötődtek a magyar, cipszer, sváb, tót stb. hagyományokhoz, helyi szí-

nekhez. Ebből a szempontból is érdemes elmélyedni a korabeli Temesvár sokszínű, érdekes és erős polgárságának történetében, amely kavalkád a magyar elemen kívül sváb, román, szerb, jiddis, görög, albán színekben is pompázott. Léven az én családom temesvári származású, „elsőkézből” és hitelesen tanúsíthatom a fentieket.

Idős nagynéném, - aki kereskedő volt Temesvárott - a pult mögül úgy válaszolt a boltba betérőnek, amilyen nyelven az kérdezte. Német anyanyelvén kívül, magyarul, románul, szerbül, jiddis nyelven ugyanúgy beszélt, sőt ezeken a nyelveken dalok sokaságát ismerte. Gyermekkoromban gyakran hallgattam ezeket az egzotikusnak tűnő énekeket.

Szóval a polgári Temesvár életvidám, rendkívül színes, pezsgő város volt és tudom hogy most is az. Ez a város már az 1880-1900-as években fejlett iparral rendelkezett, jelentékeny helyőrsége volt, diákság hemzsegett benne, minden adva volt a polgári életforma megerősödéséhez.

Az Osztrák-Magyar Monarchia egyébként is kedvezett a polgárság kialakulásának, fejlődésének, dinamikussá válásának, Az Osztrák-Magyar birodalom fejlődőképes, gyorsan modernizálódó erős képződmény lett, természetesen Angliának létértéke fűződött mihamarabbi szétzúzásához. Ez a törekvés azután az első világháború kitörésével megvalósult. Az első világháború elvesztése a magyar polgárság számára végzetes csapásnak bizonyult. A parasztság életerős korosztályai, a munkásság, a tisztviselő rétegek fiainak tízezrei és százezrei estek el a frontokon, jóvátehetetlen és máig kiható űrt és vákuumot idézve elő az ország területén.

Azután jött Trianon, az 1919-es kommün és polgárháború csapásai, veszteségei, rombolásai. Ez teljesen szétzilálta a polgári fejlődést, gazdasági, etnikai, erkölcsi válságot okozott máig tartó súlyos kihatásokkal.

A Horthy-korszak egyfajta stagnálást jelentett a polgárosodás szempontjából. Gazdasági válság, munkanélküliség a húszas évek, - háborúra felkészülés, ezáltal ipari konjunktúra a harmincas évek jellemzői.

Am ez nem is hasonlítható az 1867-es kiegyezés

Utáni kibontakozás és fellendülés békés építőmunkájához, méreteihez és következményeihez. Végző soron az igazi progresszív polgári fejlődés kialakulásának a legjobban az Osztrák-Magyar Monarchia keretein belüli lehetőségek kedveztek.

Idézzük fel azt a nagypolgárt is, aki annyit szerepel irodalmi művekben, színdarabokban. Általában Ő a művészetek témája, ihletője. Életformájával sóvárgott és irigyelt főszereplője a korabeli társadalmi életnek, a filmek világának, a sajtónak.

Ez a sokat ostorozott és magasztalt nagypolgár az igazi sztárja a XIX. század végének, a „belle époque”-nek, amely szép történet talán sosem is volt, mégis mindenki nosztalgiával emlegeti. Amikor az urak gazdagok, udvariasak, sármosak, elegánsak, gavallérok, -amелlett, hogy felvilágosultak, műveltek, jótékonyak és talpig úriemberek voltak. A hölgyek ennek megfelelően szintén nagyon elegánsak, gazdagok, szentimentálisak, jólneveltek, szemérmesen kacérok, elbájolóak és romantikusak lettek volna. Számunkra már kissé túl szép is ez a letűnt világ ahhoz, hogy igaz legyen. Ugyanakkor kissé viszolygunk is tőle, de ha meggondoljuk, ez az egész modorosság nagyon sok értéket ápolt, fejlesztett ki, és őrzött meg.

A nagypolgár támogatta és igényelte a kultúrát, olvasott, zenét hallgatott és rendelt, - építészeket, kertművészeket, hangszerkészítőket, festőművészeket, stílbútorasztalosokat, nevelőnőket, tornatanárokat, s megannyi más rendszeresen munkához juttatott.

A nagypolgár állandóan utazott, Baden-Baden, Karlsbad, Abbazia, Herkulesfürdő kedvelt üdülőhelyei, találkahelyei voltak, ahol ismeretségeket, kapcsolatokat ápolt, nagy üzletek és szerelmek születtek. A kártyán, lóversenyen ruletten nagy vagyonok veszttek el és keletkeztek, miközben kifinomult életvitelt „vittek”, és kapcsolatrendszert ápoltak.

A nagypolgár mélyen lenézte a kispolgárt, észre sem vette a munkást, számára nem létezett a parasztság sem. Ugyanakkor a nagypolgár törleszkedett a született arisztokráciához, majmolta, - számára rendkívül megtisztelő volt, ha egy kártyán tönkrement arisztokratának pénzt kölcsönözhetett.

Mindezen jó-rossz tulajdonságokkal együtt is társadalmilag nagyon hasznos szerepük volt, a fejlődés, a mozgás motorjaiként funkcionáltak, vállalkozó kedvük, állandó dinamikus versenyük mozgásban tartotta az egész Monarchiát.

Kitérve kissé saját mesterségemre, - a festőművészet mecénálását, az új művek, új törekvések elindítását majdnem kizárólag a nagypolgárságnak köszönheti a hazai képzőművészet. Tömegével támogatták a tehetséges embereket, egymással versengve gyűjtötték a festményeket, szobrokat, iparművészeti tárgyakat. Hatalmas műgyűjtemények keletkeztek. Talán a progresszív művészetet jobban támogatták, míg az arisztokrácia inkább a konzervatívabb értékeknél maradt.

Hol vagyunk ma ehhez képest?

Folytatjuk

Salamon György

(Előző számunkban parnevüt írtunk parvenü helyett, nemcsak az érintettektől kérünk elnézést!)

Rákoskerti Művelődési Ház programjai:

MAJÁLIS

Április 27-én, szombaton 14³⁰-22³⁰ óráig a rákoskerti Vida-dombon

Program:

14³⁰ óra: CSEPREGI ÉVA

15⁰⁰ óra: Fröhlicher Kreis gyermek művészeti táncsoport

15³⁰ óra: Keresztúri Szlovák Asszonykórus és Táncsoport

16⁰⁰ óra: MÁTYÁS mesék *Aranyszámár Színház*

17⁰⁰ óra: Cassandra Táncstúdió

17³⁰ óra: Európa Bohócválogatott *Magyar Mesezenekar*

18³⁰ óra: KOVÁCSOVICS FRUZZSINA

19⁴⁵ óra: COZOMBOLIS

20⁴⁵ óra: ANITA

21³⁰ óra: VÁRADI ROMA CAFE - élő koncert

A belépés díjtalan!

Május 18-án, vasárnap 10 órakor

Cipity Lőrinc címmel Szalóki ági élő koncertje gyerekeknek és szüleiknek

Belépő: 1000 Ft/fő, mely már megvásárolható a helyszínen!

Az érdeklődő rákoskerti gyermekek (nemcsak a nagycsaládosok gyerekei!) részére, a jelentkezés sorrendjében, díjtalan belépő igényelhető az alábbi telefonszámokon:

10.sz körzet: Fohsz Tivadartó: 06/20 569-28 64)

11.sz körzet: Hatvani Zoltántól: 06/30 944 02 03, (lehetőleg Interneten)

12.sz. körzet: Dr. Fenke Ferencről: 06/20 569-27 94)

Május 24-én, szombaton 17 órakor

SZŐKE ANDRÁS és BADÁR SÁNDOR

Stand - up comedy kabaréest (90 perc)

Belépő: 2200 Ft, mely már megvásárolható a helyszínen.

Május 31, szombat 18 óra

SZÖRÉNYI LEVENTE

előadása

Ki adja vissza az őseinket?

- A honfoglalástól a honfelajánlásig -

A belépés díjtalan!

ELŐZETES:

2008. augusztus 16-án, szombaton rendezzük meg a „Kert nevű” Települések Szent István-napi Vígsgát a „Rákoskert 75 éves!” évforduló alkalmából a Vida-dombon.

Új jegyrendelési lehetőség a Rákoskerti gyerekek szülei számára

Értesítem a 11. egyéni választókerületben élő gyermekek szüleit, hogy a Rákoskerti Művelődési Házban szervezett gyerekelőadásokra, koncertekre ingyenes jegyet ezentúl a honlapomon: www.hatvanizoltan.hu (Rákoskertről - Jegyrendelés) is lehet kérni. A megjelenő táblázatba írják be a kért adatokat. Legkésőbb két munkanapon belül megkapják igénylésük visszaigazolását.

Ezzel a megoldással kiküszöbölhetők azok a kellemtelenségek, hogy egy-egy hívást nem tudtam felvenni, nem tudtam rögzíteni a jegyigénylést, ezért kérem, lehetőleg ezt vegyék igénybe.

A következő előadás: CIPITY LŐRINC lesz, a koncert 10 órakor kezdődik, ezért kérem az ingyen jeggyel rendelkezők legkésőbb 9.50-ig vegyék át jegyeiket.

Hatvani

Tovább épült a Vida-domb

Márciusban ismét munkások jelentek meg a Pástorfalva utcában. Ennek oka többek számára ismert, hiszen korábban a Kerti Levélben is megjelent, hogy a 2005-ben tervezett játszótér nem számolt néhány dologgal, így például azzal, hogy a két játszótér között az anyukák babakocsival is közlekednek, amit nagyban megnehezített a gyöngykvacsos járdaszakasz, amiben elakadt a babakocsik kereke. Nem számoltak a tervezők a dombon megrendezett szabadtéri rendezvényekkel sem, hiszen a kézilabdapálya teherautóval megközelíthetatlenné vált a játszótérek megépítésével. A Rákos-kerti Művelődési Ház vezetője már 2007. novemberében jelezte a helyi képviselőknek, hogy sem a színpadot, székeket, hangosítást, sem pedig az árusok és a kiszolgáló személyzet felszerelését nem tudják felvinni a pályára. Ezért volt szükséges egy új kapu megépítése és 70 m² térkő lerakása, amit Fohsz Tivadar és Hatvani Zoltán képviselők a képviselői keretükből finanszíroztak. A képviselők jelezték, hogy a jövőben még más fejlesztéseken is gondolkoznak, amit szintén a keretükből fognak finanszírozni.

Érdemes elgondolkozni azon, hogy ha a tervezés során számoltak volna ezekkel a szükséges beruházásokkal, akkor mennyi pénzt lehetne megtakarítani ma a képviselői keretükből?

A végeredmény a lényeg: április 27-én is lesz a Vida-dombon Majális.

Új térfigyelő-rendszer Rákoskerten

Az első térfigyelő kamerákat a Kossuth Iskola területén létesült kerékpártároló védelme érdekében szereltem fel 2007-ben. Azóta rengetegen kerestek meg azzal a kéréssel, hogy a közrend és a tisztaság fokozása érdekében további kamerákat szereltessek fel a körzetben. A legnagyobb igény a következő helyszíneken telepített kamerák iránt lenne:

- Vida-dombon (a tiltás ellenére bevitt kutyák és gazdáik ellen.)
- Szelektív hulladékgyűjtők környékére (Rákoskerti - Művelődési Ház mellett)
- Zsigmond utca (az illegális szemetelők ellen)
- Buszmegállókba

Első lépésként felmértem a lehetőségeket és ajánlatot kértem több ezen a területen tevékenykedő vállalkozótól. Amikor az ajánlatok megérkeztek, akkor az Önkormányzat jegyzőjével egyeztettem, a jogi, személyiségjogi előírásokról. Május elejére elhárul minden akadály az első kamera felszerelésének útjából, ami a Rákoskert sugárút - Erzsébet körút kereszteződésénél álló szelektív hulladékszigetet fogja figyelni. A kamera 24 órán át pásztázza majd a megfigyelt területet, amit mindenki figyelemmel kísérhet az Interneten (később megadjuk a linkjét), illetve a www.hatvanizoltan.hu oldalon is elérhető lesz.

Aki szemetet helyez el a tárolóedények mellé, az szabálysértést követ el, amit a kamerák segítségével már bizonyítani is tudunk majd. A kamerák üzembeállításával egy időben táblát fogunk elhelyezni, ami felhívja a figyelmet arra, hogy a területet kamerával figyeljük.

A kezdeményezés célja természetesen az, hogy megszűnjön a környéken a rengeteg szemet, amit a tárolóedények mellé letett zsákokból hord szét a szél, vagy a kóborkutyák.

Ha a pénzügyi lehetőségek megengedik, akkor a következő helyszín a Vida-domb lesz, de erre még határidőt nem tudok ígérni. Itt kell megjegyeznem, hogy megint randalíroztak, a kutyás táblákat összegyűrték, és egy fát derékba törtek. Szinte minden este el kell küldeni embereket a bezárt játszótérre. Az, hogy „csak” ennyi károkozás történik, a rendszeres esti „járőrözéseinknek” köszönhető, ehhez kérek segítséget, vállalkozó férfiembernek személyében.

Hatvani

Megérkezett az első kutyaürülék-gyűjtő Rákoskertre

2007 decemberére vártuk, de most már végre megérkezett az első kutyaürülék-gyűjtő edény. Ez a kék „doboz”, az oldalán a fekete zacskókkal megtalálható az Erzsébet körút és a Rákoskert sugárút kereszteződésében. A láda tartalmát rendszeresen ürítik, így nem fordulhat elő, hogy a környéken lakókat zavarja a doboz tartalmának szaga. Ha sikeres lesz ez a kezdeményezés és a célnak megfelelően, használják a kutyatartók, akkor a jövőben több hasonló edényt helyezünk ki a közterületre. Sokan nem tudják, hogy a ládában összegyűlt hulladék veszélyes hulladéknak minősül, ezért az összegyűlt kutyagumit Gyálra, a veszélyes hulladékot megsemmisítő telepre szállítják.

Az Önkormányzat és a helyi képviselő is várja mindenkiné a véleményét az akcióval kapcsolatosan a „kornyezet@rakosmente.hu” és a „www.hatvanizoltan.hu” oldalon.

Egy akarat, két hét, három képviselő és négy darálógép.

A 2007-es évhez hasonlóan idén is megszervezték a Rákoskerti képviselők Rákoskert teljes területén az ingatlanok és a kapuk elé kihelyezett faágak és nyesedékek darálását. Idén a körzethatárokat is próbálták az igényeknek megfelelően módosítani, így került be a Gyolcsrét, és a Vécsey utca is. Az idén körülbelül 600 kupac keletkezett, tavaly 720. A rendszeres darálásnak köszönhetően egyre kevesebb Rákoskerten a füst és az utcákon illegálisan elhelyezett nyesedék. Idén a munka megszervezésének dandárját a kerület cége, a Rákosmente Kft. végezte. A három képviselő rákoskerti körzetét (vagy körzetének rákoskerti részét) két ütemre és azokat 4-4 területre osztották. Az első ütemben március 17-én, a második ütemben, pedig március 25-én indultak a darálógépek. Az akció teljes költsége nagyságrendileg 2 millió forint volt, amit a kerület költségvetése biztosított e célra. A helyi képviselőknek kellett biztosítaniuk a szórólapok árát és a terjesztés költségét.

A munka mindkét ütem területén 8-10 napig tartott, ami részben az egyik gép meghibásodásának, részben pedig a kupacok nagy számának volt „köszönhető”. Az akció visszhangja rendkívül pozitív, erre az egész kerületben irigykedve figyelnek, olyannyira, hogy más részeken is lépéseket tettek az illetékesek a faágak begyűjtésére. A szórólapokon a szervezők megadtak egy telefonszámot, amire a rengeteg gratuláció és néhány kritika és észrevétel is érkezett. Sajnos előfordult néhány helyen, hogy a gép a darálékból az utcára is kiszórt, amit az ott lakónak kellett összetakarítani. A szervezők felajánlották a Parkőri Szolgálat segítségét, de végül ezt a bejelentők nem vették igénybe. (A szervezők elnézést kértek az okozott kellemetlenségért). A másik érdekes bejelentés az volt, amikor az egyik utca lakója jelezte, hogy az ingatlana előtt elhelyezett ágakat ne darálják le, mert annak elégetésével a szomszéd mosott ruháinak kitergetését várja. Megmosolyogtató a kérdés, úgy látszik vannak ilyen szomszédi kapcsolatok is!

Az akció a szervezők szerint jövőre is megrendezésre kerül.

F. Z.

Buszközlekedés a Zsigmond utcában?

Februári számunkban tájékoztattam az olvasókat arról, hogy Rákosmente Közlekedési Akciótervében szerepel egy új buszjárat, amelynek útvonala érinti a 11. egyéni választókerületet. A dokumentum két alternatívát jelöl meg, melyek közül az egyik szerint a busz a Pesti útról nem a Sáránd utcán, hanem a Zsigmond utcán át érne el a Rákoskert sugárutat, így biztosítana tömegközlekedést a ma még ellátatlan Holdsugár, Pányva, Görömböly utcákhoz.

Korábbi lapunk tartalmazott egy „szavazócédulát”,

amin minden érintett véleményt mondhatott erről az elképzelésről. Összesen 94 kérdőív érkezett vissza, amiből 11 db a Zsigmond utcától igen távol élőkől érkezett (pl.: Irsa, Kékliliom és Pásztorének utca). Ha ezeket nem számolom, akkor összesen 83 válasz jött, ami közül néhány 4-5 darab aláírást is tartalmazott. Többségben azok vannak (59 ingatlantulajdonos) akik támogatják a busz Zsigmond utcáig való közlekedtetését. 24 tulajdonos félti a csendet, a jó levegőt, ezért ők nem támogatják a busz mai útvonalának módosítását. Ez a felmérés nekem volt fontos, mert ha az önkormányzatban tárgyaljuk ezt a kérdést, akkor tudom, hogy az ott élők többsége, vagy egy része hogyan gondolkozik. Ezért szeretném megköszönni minden válaszadónak az együttműködést. Ha ez a téma napirendre kerül, akkor a továbbiakban is tájékoztatni fogom a helyieket.”

Hatvani Zoltán

Szemétszedés

Néhány év kihagyás után a 11. körzetben is szedtek szemetet, a Föld napja alkalmából. Az önkormányzat a Zsigmond utcában helyezett el konténert április 19-én reggel 9 órakor, ami délutánra meg is telt. A siker a jó reklámnak - száz szórólapnak -, és a környéken élőknek volt köszönhető.

Köszönjük a lelkes segítőknek, hogy az esős idő ellenére is segítettek tisztábbá varázsolni az amúgy mindig szemetes Zsigmond utcát!

Május 18-án, vasárnap 16-20 óráig

BOLGÁR NAP

Szent Cirill és Szent Metód, valamint a bolgár kultúra és írásbeliség ünnepe
alkalmából a XVII. kerületi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat és a Rákoskerti Művelődési Ház közös szervezésében

16 órakor ünnepi köszöntőt mond: Dimitar Ikonov,
Bulgária magyarországi nagykövete és Riz Levente
polgármester

Program:

Ikonkiállítás

Bebrevszki Jordan fotóművész kiállítása
Zornica Hagymányörző Együttes - ének

Budai Beáta - vers

Varró Alexander - zongora

A jamboli Művelődési Ház ifjúsági
néptáncsoportjának folklórműsora

Táncház a Falkafolk együttesel

Gasztronómiai kóstoló

A belépés díjtalan!

Új gyalogátkelőhelyek Rákoskerten

Bizonyára minden olvasónk tudja, hogy a főútvonalak karbantartása, kitáblázása, takarítása a Fővárosi Önkormányzat feladata. A három rákoskerti képviselő 2007 elején levélben kérte a főutak tulajdonosát, hogy a balesetek elkerülése érdekében fessenek fel zebrákat a Pesti úton, a Zrínyi és a Nyomdász utcák-ban. (A Nyomdász utcai munkálatokhoz csak az engedélyre lett volna szükség, de ott a nyári, szünidei időszakban végzett forgalomszámlálás eredményére hivatkozva ezt sem adták meg). Sajnos a gyalogátkelőhelyek felfestésével hiába várták a Főváros segítségét. Végül „valakik” mégis megtalálták a módját és a finanszírozás lehetőségét is, így talán májustól már biztonságosabban kelhetünk át a fent jelzett utakon.

Dr. Fenke Ferenc Rákoscsabai - Rákoskerti képviselő jelezte, hogy a jövőben több gyalogátkelőhelyet is szeretne látni körzetében a Pesti úton és a Zrínyi utcában is.

A most készülő, átkelőhelyek:

- Zrínyi utcán a Rezgő utca kereszteződésénél (az óvodába járó szülők és gyerekek, valamint a környéken élők érdekében)
- Nyomdász utcán, az Erzsébet körúttal párhuzamosan
- Pesti úton, a Nyomdász utca torkolatánál (az iskolába járó gyerekek szülei kérték)

Kóbor kutyák begyűjtése

Évek óta rengeteg problémát okoznak a Rákoskert utcáin gazdi nélkül csatangoló kutyák. Minden fogadóórán többben is jelzik, hogy reggelente a Kossuth Iskola környékén kóborolnak a néha elég harcias kinézetű kutyák. Március közepén aztán megtörtént az első kutyaharapás is a Művelődési Ház előtt a buszmegállóban. Ekkor határoztam el, hogy ezentúl rendszeresen kihívom a „sintéereket”. (Ezt az elnevezést ma már nem használják, az elkóborolt kutyákat befogó cég alkalmazottai jobban szeretik az állatvédelmi, vagy ebrendészeti szakember kifejezést.) A céget a 280-6832-es telefonszámon lehet elérni, hívás után díjtalanul jönnek, és megpróbálják elkapni a kóbor kutyákat. Nekünk március 26-án két eltévedt kutyát sikerült befognunk.

Mivel a cég telephelye a IX. kerületben az Illatos úton van, riasztás után legalább 60 percet kell várni arra, hogy a megadott címre érkezzenek. Addig persze a kóbor állat nem szokott ott lebzselni, ezért érdemes egy kertbe becsalni, és csak ezután kihívni a befogókat. Ez elég körülményes, ezért lehet sok kóbor állat az utcákon.

Itt is szeretném kérni a kutyatartókat, hogy felügyelet nélkül ne engedjék ki kedvenceiket a közterületre, mert ezzel szabálysértést követnek el. A képviselőtestület majd minden hónapban tárgyal ezzel kapcsolatos ügyeket, de egy kicsit több odafigyeléssel ezek az eljárások is megelőzhetőek lennének.

Hatvani

Beiratkozás

Kedves Szülők! Értesítjük Önöket, hogy a kerület óvodáiba az új gyerekek beíratása 2008. május 5-9-ig lesz. A hét minden napján, általában 8-17 óráig lehet jelentkezni. Szükséges a gyermek születési anyakönyvi kivonata, lakcímkártyája, a szülő lakcímkártyája, mindkét szülő munkahelyi igazolása, hogy dolgozik.

**Tisztelettel: a Százszorszép Óvoda munkatársai
(1171. Budapest, Rezgő u. 15. Tel: 257-88-17)**

Művészet az óvodában.

Tavaly sikeresen pályázott két kolléganőnk Burai Jánosé Jolika és Varga Zoltáné Zita a Főváros Közoktatás-fejlesztési Közalapítvány Kulturális pályázatán. Az így nyert összeg 240.000 Ft, amit planetáriumi, tropicáriumi, színházi és múzeumi belépőkre lehet fordítani.

Nagycsoportos gyermekeinket különösen érdeklik a világ "megfoghatatlan" dolgai, így a csillagászat, a bolygók, a természeti jelenségek. Emellett nagyon szeretik a meséket, történeteket, a bábozást, dramatizálást, szívesen mozdulnak ki velünk az óvoda megszokott környezetéből egy-egy színházi előadásra. Minden csoport választhatott a programok közül, így a mi választásunk a Planetáriumra és a Bábszínházra esett.

A szülőktől is kértünk ötleteket, hogy mivel tudnánk még több ismerettel gazdagítani a gyermekeket. A sok általunk már ismert program mellett, volt egy, amiről eddig még mi sem hallottunk, számunkra is új volt. Nevezetesen az, hogy a Szépművészeti Múzeumból eljön óvodánkba egy múzeumpedagógus, aki interaktív foglalkozást tart a gyerekeknek. Beszélgetnek a színekről, formákról és magáról a művészetről is.

A "játék" rövid bemutatkozással kezdődött, majd mindenki a kezébe foghatott egy képeslap nagyságú reprodukciót. Megbeszéltük, hogy milyen színek találhatók rajta, hol látunk világos és sötét foltokat stb. Teljesen a gyerek figyelmére, tevékenységére épült a foglalkozás. A végén közösen alkottunk színes négyzetekből egy képet. Érdekes volt mindenki számára, hogy mennyire sokfélék vagyunk, sokféleképpen gondolkodunk, sokféle dolgot látunk ki egy-egy véletlenszerű ábrázolásból.

Óriási élmény volt a gyerekek és a felnőttek számára, - hogyha csak egy fél délelőttre is, - szakember segítségével becsempésznünk a művészetet csoportunk falai közé.

Antalné Balla Ágnes, Pádárné Tóth Andrea

Rákoskert zászló megrendelhető a következő telefonszámokon:

**40x60 kültéri egyoldalas 4.500. Ft - 257-28-26
80x120 kültéri kétoldalas 15.500. Ft - 257-63-23**

Rákoskert születése

(szemelvények Szelepcsényi Sándor: „Rákoskert története” című könyvéből)

...1715-től a Laffert bárói családé lett Rákoscsaba. Az új tulajdonos a felvidékről szlovákokkal telepítette be a községet, akik új arculatot adtak a falunak és leszármazottaik meghatározók voltak egészen az 1950-es évek végéig. Tevékenységük a mezőgazdálkodás volt, amelynek művelési területe magában foglalta a Kalmár völgyi, a Körtvélyesi és Üllői úti dűlőkön lévő azon földeket is, amelyeken a mai Rákoskert terül el. A Jászberénybe vivő országos út és az Ecserre menő fasor kereszteződésében már nagyon régóta állt egy vendégfogadó csárda. Szánthó Géza, Rákoscsaba történetét 1912-ben megörökítő monográfiája szerint, „...mivel e nagy forgalmú ponton összeverődni szokott utasokat kemény téli időben nem lévén képes olykor befogadni, hanem az utasok egy része a nagy hidegben ott kint, a fészer alatt volt kénytelen egész éjjel kucorogni: Kucorgó nevet kapott.” A legendák szerint ebben a sokak által látogatott és híres csárdában több alföldi betyár, köztük Rózsa Sándor is gyakran megfordult.

Rákoscsaba földjeinek többsége, így az a terület is amelyen ma Rákoskert fekszik, - az utolsó egyenesági leszármazott Laffert, (Antos Istvánné, született báró Laffert Matild) 1909-ben bekövetkezett halálával lánya - ifjabb báró Schell Gyuláné sz. Antos Ilona tulajdonába került.

Schell báróné (dr. Füredi Ferenc, a család ügyvédjének tanácsára, hogy férje adóságait rendezze és a megélhetését is valamelyest a rangjához méltó módon biztosítsa) a húszas-harmincas évek fordulóján elhatározta, hogy a mai Rákoskert helyén fekvő birtokot felparcellázza és a kialakított házhelyeket eladja. 1931. januárjában már készen voltak a tervek, megnyílt a bárónő tulajdonában lévő Kucorgó csárda egyik helyiségében a parcellázási iroda.

Gondot jelentett, hogy a megközelítés nem volt biztosítva. Bár a Budapest Keleti pályaudvar és Újszász-Szolnok közötti, 1882-ben megépült kétvágányú vasútvonal szinte érintette a birtokot, Rákoshegy és Ecser között nem volt megállóhely. A vasúti állomás helyére is Füredi Ferenc tett javaslatot, de további nehézségek adódtak abból, hogy a vasút két oldalán lévő területek a rákoskeresztúri gazdák tulajdonában voltak. Báró Schell Gyuláné birtokhatára a vasúttól 120 méterre kezdődött, meg kellett szerezni a birtokhatár és a vasút közötti 10 katasztrális holdnyi területet is. Ez csak nehezen sikerült, mert a tulajdonosok nagyon magas árat kértek érte és hosszú ideig tartott az alkudozás. Ennek ellenére a bárónőnek a korabeli vasúti menetrend tanúsága szerint sikerült elintéznie, hogy 1933 végétől, ha feltételesen is, de megállt itt a vonat. A feltételes megállóhely azt jelentette, hogy felszálláskor, vagy egy megállóval előbb, szólni kellett a kalauznak, ha valaki Rákoskerten akart leszállni, illetve csak akkor állt meg a vonat, ha volt

Az állomás 1933-ban, háttérben egy házzal

felszálló.

A bárónő még a parcellázás kezdeti stádiumában, a harmincas évek legelején, saját költségén de a MÁV területén felépíttetett egy csinos kis állomást, ahol a fűtött várótermen kívül külön pénztár, mellékhelyiségek és a jelzők, valamint az ecseri oldalon lévő sorompó kezelésére az állomásfőnök és térközör is megfelelő szolgálati helyiséget kapott. Az állomás mellé kutat ásattott a személyzet és a szomjas utasok számára, amely az állomás körüli virágoskerteket is ellátta locsolóvízzel.

A vasúttársaságtól azt az ígéretet kapta, hogy ha legalább tizenkét utas rendszeresen igénybe veszi a járatokat, akkor „táblás” megállóhelyé minősítik át. A bárónő felfogadott egy tucat embert, akiknek nem volt más dolguk, mint utaztatni a vasúton. Így sikerült elérnie, hogy 1937-ben már törölték a menetrendből a feltételes megálló jelzést és minden személyvonat megállt itt is.

A megállóhely létesítésével elhárult egy olyan akadály, amely a kialakítandó parcellák értékesítését megnehezítette.

1933 február 19-én összeült rákoscsabai képviselői testület végleges döntésével engedélyezte a terület parcellázási tervét és a kialakított házhelyek értékesítését. Ezzel az aktussal hivatalosan elkezdődhetett a telkek eladása, tehát joggal tekinthetjük az 1933-as évet Rákoskert születési évének!

Általában a telkek túlnyomó többségének mérete 160-220 négyszögöl volt, ebből arra következtethetünk, hogy a megcélzott vevőkör elsősorban a Pesten dolgozó munkások, kisiparosok, tisztviselők, valamint a városban lakással rendelkező, nyaralótelekre vágyó polgárok voltak.

Az egyhangúság elkerülésére és a település kertvárosi jellegének kihangsúlyozására a fontosabb utcák metszéspontjában, a telkek kereszteződés felőli sarkát levágták, így több kör alakú, vagy nyolcszögletű

Platánsor, 1936

terecskét alakítottak ki, lehetővé téve azok parkosítását, padok telepítésével elősegítve a közösségi életet

Voltak olyan területrészek is, amelyeket egy tagban hagytak a parcellázási terv készítői, ezeknek különböző közösségi funkciót szántak. A Mátyás király sugárúton a vasútállomástól a Zrínyi útig mindkét oldalon két-két sorban platánfákat telepítettek, padokat állítottak, ezzel kialakítva egy páratlan szépségű utcaképet. A fasor a Zrínyi úton lévő piactérnek szánt nagyobb felosztatlan területhez vezetett, amit a település központjának szántak. A Margit körút (ma Nyomdász utca) és az Erzsébet körút kereszteződésének déli sarkánál meghagyott tér az iskola elhelyezését tette lehetővé, míg a Hungária körút (Tiszanána utca) és Rózsa (Rózsaszál) utca találkozásánál az északi sarkon meghagyott nagyobb telek templom építésére alkalmas. A Csokonai (Pásztorfalva) utcában pedig a később Vida-dombnak nevezett rész temető lett volna, de valójában a sportolást szolgálta, nyáron labdázni lehetett az aljában, télen pedig kiváló szánkózó-domb volt. Ez a tér az év mindegyik szakában kirándulóhelyként is szolgált, gyönyörű körkilátást biztosítva a dombtetőre felkapaszkodóknak.

A terület házhelyeinek értékesítése az 1940-es évek első felében lényegében befejeződött. A telkek valódi

birtokbavétele folyamatosan történt. Valamennyi olyan állapotban volt, hogy ha mást nem is, de gyümölcsfákat, kisebb épületeket már lehetett telepíteni rájuk. Kivételt csak a Csokonai (Pásztorfalva) utca egy része jelentett, (öt házhely, a mai számozás szerint a 38-46 számú telkek), ahol egy homokbánya volt található. Állítólag ebből a bányából a homokot még a vasúti töltés készítésekor kezdték kitermelni, akkor egy csillepálya is kiépült a homok szállítására a bányától a vasútig. Később a településen folyó építkezésekhez ezt az alapanyagot használták, de mivel az agyagot is tartalmazott (a rákoscsabai sóderhez hasonlóan), a belőle készített vakolat 10-15 év alatt elveszítette a szilárdságát és elkezdett porladni. Ezt felismerve az ötvenes évek elejétől már megszűnt a kitermelés. Nagyon sokáig a gyerekek - nem teljesen veszélytelen - játszóhelyként tartották számon ezt a területet, ahol lehetett kisebb-nagyobb barlangokat fúrni a partfalba, a csaknem függőleges részekben „csúszdákat” koptatva fenéken lecsúszni, télen pedig szánkókat összetörve leszárguladni a kevésbé meredek részekben. Idővel ennek a pár teleknek is gazdája akadt, akik hatalmas munkával teraszokat alakítottak ki, gyümölcsfákat telepítettek és házakat építettek.

Ahogyan a telepések száma növekedett, egyre nagyobb igény támadt a közösséget kiszolgáló vállalkozásokra.

A vendéglátást szolgáló intézmények az elsők között épültek, kettő is szinte egy időben. A vasúti állomástól a település belseje felé vezető Mátyás király (Rákoskert) sugárúton, a Tárogató (Irsa) utcai kereszteződésnél Kollár János vendéglős 1933-ban vette meg a telket és 1935-ben építette fel az évtizedekig csak „Kollár”-nak hívtott kocsmáját. Vidám hely volt, maga a cégtábla is ezt sugallta: „NE TOVÁBB, ITT A VILÁG KÖZEPE! Kollár János bor, sör és pálinka korlátlan kimérése”.

A piactér Rákoscsabához közelebb fekvő végén, a Zrínyi utca és a Margit körút (Nyomdász utca) sarkán Bukor úr 1940-ben nyitott egy színvonalas vendéglőt, amely kifőzdeként is működött és saját, szivattyús vízellátó rendszere volt. Itt italt főleg csak az ételhez szolgáltak fel, de volt az udvarban tekepálya is. Néhány év múlva, 1946-ban, Sebők Ferenc az idős apósától átvette az intézményt. Ekkor építtetett színpadot a nagyteremben és söntést is kialakított. Ettől kezdve egy egészséges versengés alakult ki a „Sebők” és a „Kollár” között, mert minkét helyen megvoltak az adottságok bármilyen rendezvény tartására.

Templom nem volt a településen. Az 1942-ben felépült „Magyar Királyi Elemi Népiskola” dupla (nyitható válaszfalú) tantermének déli végében kialakított kis kápolnában tartották az ökumenikus istentiszteleteket, sőt még az egyházi házasságkötések is itt történtek. A kápolnában az első esküvőt, Sebők

Ahol élek...

A családi albumból egy megsárgult fényképet nézegetek. A kis verandás ház kertjében ásott kút van, sok facsemete, a porta léckerítéssel bekerítve. A hamvadó parázs mellett nagyszüleim, édesapám a szomszédokkal együtt nyáron sütik a szalonnát és poharazgatnak.

Ez volt a hétvége, a rákoskerti idill, a városi ember pihenőhelye az 1940-es években. Jó volt a levegő, a csend, a kollektíva, rendszeresen járt a vonat, így egyre-másra a víkendzők végleg letelepedtek.

Az én gyerekkoromban is Rákoskerten meghatározó volt a csend, de ha messzire felhallatszott a vonat zakatolása, tudtuk hogy rövidesen esni fog az eső. A vasút, a gőzös fűtője összekötött bennünket a nagyvilággal. A madárcsivitelést esemény számba menően - hetente pár alkalommal - a porfelhőbe burkolt döcögő lovas kocsik zaja, szakította meg. Szalmát árultak, vagy választási malacot hoztak, de az építőanyag és a víz is szekéren érkezett. Mint falusi vásott kölykök szaladtunk a szekér mellett, mert az olyan jó volt. Meztláb az utca porában, vagy szivárványos nyári zápor után az árokban együtt tapostuk a langyos esővizet. Kezünkben az elmaradhatatlan zsíroskenyérrel, zöldhagymával, piros retekkal és ácsingóztunk a cseresznye után, ami ott piroslott az 55-ben. Szürkületkor útra keltünk páran, - a vagányabbja -, cseresznyével tele hassal, lehorzsolt térddel, lopakodtunk haza. Édesanyám elverte a port rajtam a szakadt nadrágért, volt hogy másnap Dani doktorbácsi öltötte össze a sebeinket.

Télen a karácsonyi szünetben a Vida-dombon egész nap szánkóztunk fázósan, éhesen, fagyos meggémberedett lábbal. A szánkóval fel-le, fel-le, csoda hogy bele nem szédültünk. Hóember, hógolyó, vizes nadrág, lyukas cipő, elveszett sapka, kesztyű... esetleg eltörött szánkó, - ritkábban a láb, - téli idill a Vidán. Nyáron ugyanitt, e domb aljában zsákba futottunk és bekötött szemmel egy

Iskola, 1943

fára felakasztott szilvalekváros lángost harapdáltunk hátrakötött kézzel. A lángosba pénzt is sütöttek a szülők, aki megtalálja, azé a pénz, a szórakozás és a nevetés a drukkoló gyerekseregé.

Nahát a focimeccseket ki ne hagyjam, vagy a tábor-tüzeket, a búcsút a fakanalakkal a "ringlispingli"-vel, de látványnak is megtette a repülőtér közelsége, az augusztus 20-i gellérthegyi tűzijáték elmosódott fényárja, vagy éppen a domb aljában pöfögő vonat füstje. Szégyen ide-szégyen oda, ha már ott voltunk törtünk egy-két cső kukoricát az ecseri lankáson, amit nyársra húzva megsütöttünk, vagy csak megkormoltunk. Ma is a számban érzem édeskés, füstös finom ízét. A Vida volt a nagy bunyók színtere, a kamaszkori légyottok, bátortalan találkák csillagszállodája. Mindig is fontos szerepet játszott az életünkben, itt minden korosztály megtalálta a vonzódás miéértjét.

Abban az időben a trendi a mackónadrág, magas szárú cipő, svájcisapka és lódenkabát, egységes nyári viseletünk az elmaradhatatlan fekete klott-gatya volt, lányoknak blúzzal. Nem lehetett mit egymásnak felróni... Valahogy mi gyerekek mind egyformák voltunk, szegények és boldogok.

Drága szüleink két kezükkel keresték meg a kenyérre valót, hajnalban keltek, este fáradtan értek haza a munkából hogy nekünk jobb legyen, tele legyen a kis hasunk és tanulhassunk. Igen nagy kincsnek számított egy nyikorgó családi bicikli, de hozzászoktunk mi a gyalogláshoz is, Rákoskerten nem létezett távolság, amit mi gyalog be ne jártunk volna.

Mi gyerekek már az óvodában összekovácsolódtunk, az iskola megedzett bennünket és a Kollár moziban szó szerint első bálózók lehettünk. Természetesen szülői felügyelettel buliztunk, mert minden iskolai esemény egyben családi eseménynek is számított. A moziteremben felléphettünk a világot jelentő deszkára: énekeltünk, szavaltunk és népi táncot adtunk elő,

A Kucorgó Rákoscsaba felé, 1955

a talpalávalót. Vasárnaponként ugyanide moziba jártunk, a kisebbeknek matiné is volt, és Sári néni mesét mondott. Volt könyvtár, a kötelező iskolai olvasmányok mellett nagy érdeklődést mutattunk -pironkodva - az egészségügyi felvilágosító könyvek iránt is.

Jó visszaemlékezni a hideg télre, a forró nyárra, a fecskékre, a cinkékre, a fakopáncsra, az ecseri határ búzavirágos, pipacsos mezőjére. Az állomás alatt, a repülőtér felé menve a mocsárból felreppentek a fácánok. S az a sok cserebogár, ahogy este szaladgáltunk, beleragadtak a hajunkba, belerepültek a szánkba...- most egyet sem találász.

Emlékszel Gyula bácsira a kisközértből, ahogy gyulainak nevezte a Fradi kolbászt, mert hogy Gyula adja a kezedbe...

Az iskolában húztad-e az egyik tanteremből a másik tanterembe a nyikorgó harmóniumot tanári utasításra, hogy kellő aláfestése legyen a Parasztkantátának? Nem lehet elfelejteni a mi iskolánkat, ahol embert faragtak belőlünk hol délelőtt, hol délután, sokáig csak egy tantermünk volt. Mi gyerekek igen lelkesek voltunk, amikor vizes árkot kellett ásni az óvodánál, iskolánál. Facsemetéket, virágot, gyeptéglát ültettünk, szemetet szedtünk, havat lapátoltunk és 56-ban hordtuk a tüzelőt az iskolába, hogy ne fázzunk, Kurucz néni a pedellus öntöttvas kályhával melegítette be a tantermet.

Ennél többre nem is vágytunk, semmink sem volt és mégis mindenünk meg volt.

Együtt örült Rákoskert apraja-nagyja a 9 személyes kisbusz beindításának. Amikor megnyílt az első cukrászda, krémes evő versenyt rendeztünk. Azóta lett gyermekorvosi rendelőnk, új óvodánk, még egy iskolánk, gyógyszerárunk, vezetékes ivóvíz, gáz, telefon, közvetlen buszjáratunk az Örsre, szórt utunk, részben csatornahálózatunk, művelődési házunk, s a Vidán, a domb alján játszóterünk, fent fakeresztünk...

Benépesültünk.

Nincs még templomunk, nincs még temetőnk, van viszont egy szép érzés a szívünkben, a hovatartozás érzése, ami összeköt bennünket, és majdan ezt örökölni hagyjuk gyermekeinkre. A nádassal a Vida-dombbal a fakopáncssal együtt... és a cseresznyefákkal.

Farkas Babi a Toldi Miklós utcából

Piactér, 1963

Koszorúzás az iskolánál, a szovjet emlékműnél, 1962

Tiszteletadás Rákoskert első letelepülőinek

Felejthetetlen eseménynek adott otthont április 20-án este a Rákoskerti Művelődési Ház.

Rákoskert fennállásának 75. évfordulója kapcsán a Rákoskerti Polgári Kör itt rendezte meg azt az ünnepséget, amelyen emlékéremmel és oklevéllel jutalmazták azon családoknak a hűségét, amelyek a község első leteleplőiként még 1950 (Rákoskert Budapesthez való csatolása) előtt költöztek ide és még ma is itt élnek ők, vagy leszármazottaik.

Több mint száz család vette át a kitüntetést ezen az estén. Felemelő és megható érzés volt látni az örömteli arcokat, ahogyan keresték egymás tekintetét a résztvevők, és felragyogó arcuk jelezte, ha olyan ismerőst fedeztek fel, akit már évtizedek óta nem láttak. Mert hiába itt élnek valamennyien, ebben a mai világban mégis nagyon ritkán találkoznak. És valljuk be azt is, ha valaki húsz évig nem látja a másikat, bizony előfordul, hogy meg sem ismeri. Ez különösen igaz az idősebb korosztályra, az ő arcvonásaikon erősebb nyomot hagy az idő múlása. De ennek a vasárnapnak az esti óráiban mindenki fiatalabbnak látszott a koránál. A meghatott boldogság, amellyel átvették az érmet, egy-két óra tartamára visszaforgatta az idő kerekét.

Nem hallottunk arról, hogy kis hazánkban lenne még egy település, amely így fejezte volna ki tiszteletét és megbecsülését az otthont alapító első leteleplők előtt. Büszkék lehetünk mi rákoskertiek arra, hogy nekünk jutott először eszünkbe, hogy ilyen módon emlékezzünk meg azokról, akik szerény kis házaikat felépítve, a viszontagságos kezdeti állapotokat vállalva, itt teremtettek otthont maguknak és nekünk, utódaiknak.

Az ünnepség résztvevői nem csak érmet kaptak. Minden meghívott székén egy CD-t is talált, amelynek a címe már első látásra is elárult valamit a tartalmáról: „Napfény és

Állomás, 1993

cseresznyevirág...” Az igazi értékét hazaérve fedezhették fel, amikor meghallgatták Zsuzsa Mihálynak kifejezetten erre az eseményre írt „slágergyanús szerzeményét” és az általa előadott többi számot, valamint a népszerű régi dalt, - a Göblyös-Somorjai páros nótáját, Rákoskerti nyár címmel.

De ne szaladjunk ennyire előre az időben, hiszen a fél órás díjkiosztó ünnepséget egy ajándékműsor követte, amelyben rákoskerti művészek, - Zsuzsa Mihály, Csányi Csaba, a Rákoskerti Dalos Klub tagjai, Szoboszlai Éva és Cecilia Loyd, - valamint az Ascher Színház két fiatal művésznője - Jenei Mónika és Kovács Veronika szerepeltek, csodálatos hangulatot teremtve. A zsúfolásig megtelt nézőtér, és az előcsarnokban percekig tartó vastappsal fejezték ki elismerésüket a magas színvonalú művészi produkcióért.

A műsor végén a résztvevők egyike Dr. Kissné Dohánczi Rozália mondott kéréslen szavakkal köszönetet a szervezőknek.

Ezzel még nem ért véget az események sora, mert következett Riz Levente polgármester úr ajándékának a leleplezése, amelyet a Rákoskerti Művelődési Ház és Rákoskert közössége kapott. A polgármester úr szavait követően lehullott a lepel Ferenczi Zsuzsa és Orosz Károly közös alkotásáról, egy nagyméretű montázsképről, amelyet régi és új rákoskerti fényképekből, rajzokból állítottak össze és a Művelődési Ház előcsar-

nokában helyeztek el. Festővászonra készült, nyomtatva, festve.

Az est zárásaként a Rákoskerti Polgári Kör gazdagon megterített asztalokkal látta vendégül a résztvevőket, ahol végre beszélgethettek egymással az újra egymásra találó ismerősök.

Egy valódi közösségi rendezvényen vehettek részt a megjelentek, egy olyan eseményen, amely követendő példát mutatott valamennyi lokálpatrióta szervezetnek. Ebben a válságokkal küszködő világunkban így kell felül-emelkedni a politikán, a hétköznapi gondokon és átadni magunkat az örömteli pillanatoknak. Megkeresve az alkalmat, teremtsük meg mi azokat az ünneplésre alkalmas eseményeket, amelyek újra összehoznak bennünket és alkalmasak arra, hogy ismét igazi közösséggé kovácsolódjunk össze!

Ez nekünk talán sikerült, köszönet érte az elképzeléseket támogató önkormányzati képviselőknek, a Rákoskerti Művelődési Ház munkatársainak, a Rákoskerti Polgári Kör tagjainak, az őket segítő hozzátartozóknak és mindazoknak, akik valamilyen módon a szervezésben, rendezésben és a műsor előadásában részt vettek.

Reméljük, hogy hasonlóan sikeres lesz a Rákoskert sugárút-Irsa utca kereszteződésében 2008. június 8-ra elkészülő emlékpark avatása is, amelyet egy újabb népiünnepély megtartásával szeretnénk azon a napon 10 órai kezdettel emlékeztetessé tenni.

Állomás, 2004

Percegők ellenében áprilist izen egy

(Költészet Napjára)

1.

A vastengely hűvös kegyeletét
nyerte el szép gyöngyfüzered:
tartós talapzat gondos síkjain
rögzítik a rímet, s kampóra lógnak
egy tehervonat örököldet - - Ott,
hol egykor vasra tetted maradékok,
- Te zavart látnok -

ahol végül meggyalázott
e háborúsdi vaskos *ó.kor*,
most alázatos maszkabálon
pehely méricskél a szárnyon;
s ülnek zaftos halotti tort...

Így van régen,
míg e *kór* tart
- pacát hullat rossz ecset - ,

szűkek tákolják a tágast,
vesztes rág az öröklétben...

2.

Csillófinom mikroszkóppal
kutattad a kristály-törvényeket, és
magadról vérszerinti joggal
mondtad: - Költő vagyok. -
Mégis megszorítasz,
mert máglyafényű csillagutadon
mindig megtorpantál
a szivárványkapu alatt.

Veled én nem magam érvelek,
hanem azzal, kivel
Te magad is gyakran
beszélgettél, s
hárman egy árnyas óriásfa alatt
egymás szemébe néznénk...

Ő fogná a gondolatfonalat,
és ha Rá épp méltók lennénk,
nyelvünk alá rejtené
az égő csipkebokor-képu
örök-titok mindenséget.

Bedey Gábor verse

Nagyon szépen köszönjük Rákoskert polgárainak és minden kedves XVII. kerületi lakosnak, hogy az általunk 2007-ben kitakarított kedvenc területünk (Kísérő utca - Rózsaszál utca - vasút melletti rész) a "Szöcske rét" tisztaságát megőrizték, nem hordtak oda szemetet, így egész évben jókat játszhattak, és kellemesen érezhették magukat óvodásaink e csodálatos természeti környezetben.

A Föld Napja alkalmából, - április 18-án, pénteken az idén is szerveztünk területtakarítást a Szöcske rét végében lévő (Rózsaszál és Irsa utca kereszteződése) fenyőerdőben.

Óvodásaink körében nagyon közkedvelt lenne ez a kiserdő, de sajnos az oda lerakott szeméttől és sittől eddig megközelíteni sem tudtuk. Most a szülők és lakosok összefogásával, Fohsz Tivadar Képviselő Úr támogatásával, és közreműködésével kitakarítottuk. Segítségünkre volt 22 szorgalmas ember és egy kis rakodógép a három konténer telehordásában. Reméljük, ez a terület is tiszta marad, kirándulóhelyünk lehet, és együtt örülhetünk neki.

Százszorszép Óvoda munkatársi közössége

A rákoskerti Dalosklub

www.hatvanizoltan.hu
www.kertiklub.hu
www.rakoskert.hu
www.rakosmente.hu
www.szelepcsényi.hu

Kerti Levél

Megjelenik 3 000 példányban
Szerkeszti: Orosz Károly
Engedély szám: B/PHF/650/91
1171 Budapest Rákoskert sugárút 66.
rkert@freemail.hu

Újrahasznosított papírból készült
Nyomda: SZ&SZ KFT
A kiadást Dr. Fenke Ferenc, Fohsz Tivadar
és Hatvani Zoltán önkormányzati
képviselők támogatták.